

SILENCI DESPÒTIC

Es va asseure amb aquell parell amb qui havien crescut juntes i que ara vivien a la residència que ella criticava perquè, *amb tantes pastilles, els hi han rostit el cervell*. Les tres van posar l'euro al damunt de la taula i van començar a jugar al dòmino. Ella pensava amb la recent mort de la seva millor amiga així que, sense voler-ho, se li van escapar dues llàgrimes silencioses. Aquell parell ho van veure però van continuar impassibles. Al marxar, ella es va aturar a la porta mirant com queien, silencioses, les gotes d'aigua. Es va ficar la mà a la butxaca *clinc-clinc*, van dringar les tres monedes i llavors va pensar que aquell era el preu per haver de suportar antigues amigues que ja no ho eren. I s'esperava, *un segon més*, es deia, perquè el que li feia més mandra no era mullar-se, no, era arribar a casa sense poder-li explicar a la seva gossa que havia guanyat.

CLÍO